

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΝΟΥΣ

Όχι! Κανένας δέν πονεί τή μάνα τοῦ Κανάρη
αὐτή ποῦ πρώτη ἐσκόρπισε στήν οἰκουμένη φῶς.
Ξένη ψυχὴ δέν βρέθηκε νὰ δείξῃ κάποια χάρι
στή γῇ ποῦ ὁ ἀθάνατος ὁ κόσμος ὁ σοφὸς
ἐβγήκε κι' ἐξευγένισε μὲ τὰ διδάγματα τοῦ,
ὅλους αὐτοὺς ποῦ σήμερα σηκώνονται κατὰ τοῦ.

Όχι! Κανένας δέν πονεῖ, κανεῖς δέν ἀγαπάει
τὴ μάνα ποῦ τ' ἀνδρεῖα της ἀρμάτωσε παιδιὰ
καὶ τοὺς σκαιοὺς τυράννους της ἀκούραστη χτυπάει,
καὶ μὲ τὸ αἷμα πῶπνιγε τὴ μαύρη της καρδιά,
βρέχει στεριὰς καὶ θάλασσες, βρέχει βουνὰ καὶ δάση,
τὰ χῶματα πῶμόλυνε ὁ βάρβαρος ν' ἀγιάσῃ.

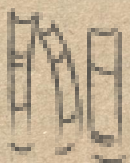
Κανένας δέν τὴν συμπονεῖ τὴν ὀρφανὴ παρθένα
π' ἀπὸ μεγάλη σ' ὅλα της, εὐρέθηκε μικρὴ.
Τὰ ζωντανὰ τὰ κάλλη της τὰ θέλουν μαραμένα.
Τὴν ἀρετὴ της ἤθελαν νὰ τὴν φιλοῦν νεκρὴ.
Ἄδοξη τὴν περίμεναν καὶ σκλάβα νὰ πεθάνῃ
τὴν ὀρφανὴ π' ἀθάνατο τὴν στόλιζε στεφάνι!

Μ' ἂν ὅλοι ξένοι κι' ἀσπλαγχνοὶ κι' ἀνάλγητοι κυττᾶνε,
παρθένα π' ἀγωνίζεται γιὰ τὸν ἀνθρωπισμὸ,
ἀπὸ τῆς γῆς τὰ πέρατα σὰν ἀετοὶ πετᾶνε
θυσιά κι' ὀλοκαύτωμα στὸν ἅγιό βωμὸ,
αὐτοὶ ποῦ κι' ἂν ἀλάργεψαν, ποτὲ τοὺς δέν ξεχάνουν
πῶς ἡ Ἑλλὰς τοὺς γέννησε κι' Ἕλληνες θὰ πεθάνουν.

Όχι! Κανένας δέν πονεῖ, κανένας δέν κυττάζει
τοὺς ματωμένους μάρτυρας στὴ ράχη τοῦ βουνοῦ
Ἄλλὰ τὸ αἷμα τ' ἅγιο, στὸ Γολγοθᾶ ποῦ στάζει,
τὸ βλέπουν καὶ δακρύζουνε τὰ μάτια τ' οὐρανοῦ.
Καὶ τ' οὐρανοῦ τὰ δάκρυα, ἄς μὴ τὰ λησμονοῦνε
αὐτοὶ ποῦ δέν ἐπόνεσαν ἐκείνους ποῦ πονοῦνε!

Όχι! Κανεῖς δέν ἔρριψε παρηγορίας βλέμμα
σέ μάνα ποῦ ἀγίασε μὲ τῶν παιδιῶν της αἷμα
τὸ χῶμα ποῦ ἐμόλυνε μὲ σίδερο καὶ λάβα
ὁ τυράννος πῶγύρεψε τὴν Οἰκουμένη σκλάβη.
Καὶ σκλάβος θάτῃν σήμερα καθετὴς ἀνθρώπου
ἂν δέν ὑπῆρχε Σάλαμις καὶ δάσων Μαραθῶνος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΕΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΜΛΦΤΣ.

**Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Μ.— Ποῦ πᾶς μωρὲ καὶ κρύβεσαι ; Ποῦ τρέχεις καὶ σὲ χάνω ;
Γ.— Τοῦν Τούρκωνε, μωρὲ Μαρῆ, χάνω τὸ δραγουμάνο.

Μ' ἐπῆρε σὲ συμπάθεια ὁ Ναστράδιν μεγάλη.
Ἐγὼ τὸν πάω ταχτικά καὶ τρώει στοῦ Καψάλη.
Τοῦ Ἀβδουλὰχ καὶ τοῦ Ζεκῆ,
ἐγὼ τοὺς πέρνω τουμπεκί,
διαοῦρτι κι' ἓνα κι' ἄλλο.

Ἐγὼ τὸ χότζα ταχτικά περίπατο θὰ βγάλω,
ἐγὼ φροντίζω νᾶν' καλὸ τὸ δειπνο καὶ τὸ γιόμα του,
ἐμένα πέρνει στὸ λουτρό καὶ πλένουμε τὴ βροῦμα του,
καὶ μόνο στὴ χανούμηση μαζὺ του δὲ μὲ πέρνει
γιατ' ἴσως νὰ κατάρβει πῶς δὲν τονὲ συφέρνηει.

Ποῦ νὰ μὲ γδῆς ἐμένανε ποῦ μέρα νύχτα τρέχω.
Ὅλους τοὺς Τούρκους ποῦν' ἐδῶ ἀπάνου μου τοὺς ἔχω.
Εἶναι μυστήριο, Μαρῆ,
ὁ νοῦς μου πῶς βασταίνει.
Ποιὸς μοῦ γυρεῦει τσατσαρί,
ποιὸς μοῦ γυρεῦει χτένι,
κι' ἓνας ὁ ἀφιλότιμος μ' ἔστειλε γιὰ βελόνια
νὰ ράψῃ τὴ σελίδα του πῶσπάσαν τὰ κορδόνια.

Δὲ σταματένω μιὰ στιγμή
καὶ βρίζομαι σὲ φουρκα.
Ἐγὼ ἐπῆα τὴ μαμὴ
πῶγέννησε μιὰ Τούρκα,
κι' ἐγὼ τῶκούνια τὸ παιδί τοῦ Ναστράδιν τοῦ μπέη
ποῦ γιὰ τῆς ἀμαρτίες μου ἀρχίνησε νὰ κλαίῃ.

Ποῦ νὰ μὲ γδῆς ἐμένανε καὶ ποῦ νὰ μὲ πιτύχης,
τώρα ποῦ κατὰ βούλησιν προσμειδιώσης τύχης,
ἐγγώρῃσα τὸν Ἰτζεδὶν καὶ τὸ Σικτιρ ἐφέντη
καὶ νύχτα μέρα, βρὲ Μαρῆ, τὸ ὀίχτουμε στὸ γλέντι
κι' ἀπάνου στὸ μεθύσι μας μεθάμε καὶ τὸ Χότζα
κι' ὁ ἓνας πάει ὕστρια κι' ὁ ἄλλος πάει πότζα.

Ἦρθαν εὐδαίμονες καιροὶ
πῶπέσανε μωρὲ Μαρῆ
κι' οἱ Τούρκοι στὴ δομπόλα
καὶ τοῦ Προφήτη τὰ ῥητὰ τὰ λησιμονήσαν ὅλα.
Μὴν τὰ ῥωτᾶς τί γίνεται μὲ δαύτους στὸ παζάρι.
Ὁ Μπρούσκος ὁ φιλόρησκος ποῦ τὰ καμὰ λουστράρει,
παρέλαβε τρεῖς τέσσαρους καὶ τῶχει μισοπεῖσει
νὰ βγάλουνε τὴν κοῦδα τους νὰ πᾶ' νὰν τζοῦ βαφτίσῃ,
καὶ μ' ἐπροσκάλεσε κι' ἐμὲ νάμαι παρὼν στὰ Σίσια
γιατὶ ἐκεῖ σκοπεύουνε νὰ κάμουν τὰ βαφτίσια.

Μ — Χαρὰ σ' ἐσὲ ποῦ βρίζεσαι στὸ κέφι κάθε μέρα,
κι' ὅλο φλασκόλογα πετᾶς
καὶ δὲν σὲ μέλλει νὰ ῥωτᾶς
τί γίνετ' ἐκεῖ πέρα
ποῦ οἱ γενναῖοι μάρτυρες παλεύουν μέσ' τὸ χιόνι
καὶ ἡ Εὐρώπη τέρεται ν' ἀκούῃ τὸ κανόνι.

Χαρὰ σ' ἐμένα, γένετ' ἐμένα ποῦ μὲ τοὺς Τούρκους τρέχεις
καὶ εἰς τὰ τεκταίνετα καθόλου δὲν προσέχεις.
Καὶ τί τεκταίνεται μωρὲ ;
Τεκταίνεται, βουβάλλι,
π' ὁ πόλεμος ἐξάνηκε ὁμπρὸς ὀπίσσω πάλι
κι' ἂν στοὺς Βουλγάρους χρειαστῇ συνεισφορά νὰ γίνῃ
θὰ πᾶς καὶ σὺ, θρασυδεῖλε, πῶγγρενος εἰρήνη.

Ἐπιστοατεία γενική
τὰ πράγματα θὰ σιῶσῃ.
Θὰ στὸ φορέσω τὸ χακὶ
κι' ὁ διάλογος νὰ σκάσῃ.
Δὲ σκαπουλᾶς ! Ὁ ἀγωνιστῆς ὅσο ποῦ ναῦρης τέλος.
Τώρα ἢ τᾶν ἢ ἐπὶ τᾶν μᾶς εἰπ' ὁ Βενιζέλος.
Ἡ πᾶς καὶ ξεψυχᾶς ἐκεῖ
ἐν δόξῃ αἰωνία,
ἢ ζῆς καὶ σκάς σὰν τὸ κουκκί
τὴν Αὐστρογερμανία.

Γ.— Στὸν πόλεμο μᾶς βρήκανε τὰ χιόνια τοῦ Γενάρη,
κι' ἂν νίκας ἔχομεν πολλὰς,
αὐτὸς ὁ παληοτουρχαλᾶς
ἀκόμα κογιονάρει,

ἀκόμα δὲν ἐπέστηκε πῶς ἔγινε ῥετάλι
καὶ μ' ὅλη τὴν ἀνλίδεια μᾶς φοβερίζει πάλι.

Τὸν κσπανίσαμε, Μαρῆ, ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα,
παντέρη δὲν τ' ἀφήσαμε ἀντρόπιαστη καμμία,
ἔβγαλε τὴν ἀρμάδα του ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια
καὶ ὁ « Ἀβέρωφ » μόνος του τὴν ἔκαμε κουρέλια,
ὅλους τσ' ἀγάδες τσῆ Τουρκιάς τοὺς ἐν πολέμῳ πρώτους,
σὰν τὰ κριάρια στὸ μαντρί τσῶπιάσαμ' αἰχμαλώτους,
ἀπ' ὅλα τέλος τὰ νησιὰ,
ἔφυγ' ἡ φορική κι' ἡ σκασιά
κι' ἀπλώθηκ' ἡ γαλάζια,
κι' αὐτὸς ὁ ἀφιλότιμος ἀκόμα κάνει νάζια !

Σακατεμένος ἔφυγε ἀπὸ τὸ Σαραντάπορο,
κόσκινο τοῦ τῶκάμαμε κάθε του παληοπάπορο,
κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν τὸν κάμαμε νὰ τρέμῃ,
εὐνοῦχο δὲν τ' ἀφήσαμε κανεῖνε σὲ χαρέμι,
τ' ἀτρόμητο κανόνι μας ὀλοῦθε τὸν τρακάρει
κι' αὐτὸς ἀκόμα, κύριε, κάνει τὸ παλληκάρει
κι' ἔτσι ἀξιοθρήνητος καὶ καμωμένος στρατσα,
ματαγυρεῖ πόλεμο κι' ἐδῶ καὶ στὴν Ταλλάτσα.

Ἐξ οὐρανοῦ τὰ ὅπλα μας ἐπῆραν εὐλογία
καὶ τὸν κατενίκησαμε
π' οὔτε Θεὸ τ' ἀφήσαμε
μήτε καὶ Παναγία.
μετροῦ ὁ ἀλητήριος ἀλλεπαλλήλους ἦττας,
μπαροῦτι τὸν ἐκάμανε κι' ὁ Πέτρος κι' ὁ Νικήτας,
τ' ἀλλάξαν τὸν ἀδόξαστο κι' οἱ Σέρβοι κι' οἱ Βουλγάροι
κι' ἐν τούτοις σοῦ φιλονικεῖ ἀκόμα, τὸ ζαγάρι !

Ἐγὼ δὲν ξέρω τί νὰ πῶ καὶ τί νὰ ὑποθέσω !
Κι' ἂν λὲς πῶς εἶναι δάκτυλος Αὐστρίας ἐν τῷ μέσῳ
ποῦ μᾶς κρατεῖ
στὸ καραντί
καὶ στὴ στενοχωρία,
ἐγὼ μὲ πέντε δάκτυλα μουντζῶνω τὴν Αὐστρία
καὶ κάθε καγγελάριο καὶ κάθε διπλωμάτη
ποῦ νὰ μᾶς βγάλῃ προσπαθεῖ μὲ τὸ στανιὸ τὸ μάτι.

Μ.— Κι' ἐγὼ βρὲ Γιάννη ἔσκασα καὶ βράζω σὰν καζάνι
ποῦ ξεπαγιάζει ὁ στρατὸς ἀπάνου στὸ Μπιζάνι
κι' ὑφίσταται μαρτύρια καὶ τῶσας κακουχίας
γιὰ τὸ χατήρι τῆς Τριπλῆς ἐκείνης συμμαχίας
πῶμπῆκε μὲ τὸ χέρι τῆς μεσίτρα στὴ δουλειὰ μας
κι' εὐρήκαμ' ἀναπάντεχα μαζὺ τῆς τὸ μελιὰ μας.

Κι' ἐμένα, Γιάννη, μῶρεται τὸ αἷμα στὸ κεφάλι
ξέρωντας ἀπ' ὀλοῦθενη τὴ νίκη μας μεγάλη

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

καὶ τὸ κεφάλι αἰλουροῦ
μετὰ τὴν νίκη τῶν βαρβάρων
νὰ πολεμοῦμ' ἀκούῃ
καὶ κόντῳ τῶν ἀνδρῶν
ποῦ κόντῳ μὲ τὸ δίκαιο καὶ κόντῳ μὲ τὸ νόμο,
ἀγκάδια γιὰ τὸν πόλεμο στὸν πόλεμο.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ

Με υπέρθερμο κεφάλι
της Τουρκιάς οι όλοτῆρες
ξαναπρόβαλαν και πάλι
σὰ νὰ ποῦμε γιὰ σωτῆρες !

Ἀπὸ τὸ βαθὺ τὸ λάκκο
ποῦ αὐτοὶ ὠρύξανε,
καὶ προώρως τὴν καὶ μὲν
τὴν Τουρκιά ἐξορίζανε,
θέλουν τώρα νὰ τὴν σώσουν
καὶ μετὰ τὸ δικὸ τους νοῦ,
λὲν πὼς θὰν τὴν ἀνεβάσουν
μέχρι τρίτου οὐρανοῦ !

Πάλιν βγήκανε ξιφῆρες,
ὑπερέξαλλοι, φρενήρεις
ὁ Ἐμβέρ κι' ἄλλοι μαζὶ
ὁπαδοὶ πιστοὶ του φίλοι,
κι' ἐσκοτώσαν τὸ Ναζή
μεσ' τὴν ὑψηλὴν του Πύλη.

Μπάμ ὁ ἕνας μπουμ ὁ ἄλλος,
ἄναψε ναυγᾶς μεγάλος.
Κόσμος νεοτουρκικὸς
μπήκε πάλι σὲ γενάτι,
κι' ἤρθαν τελεγραφικῶς
τετρακόσιοι τρεῖς θανάτοι.

Τὰ ντουβάρια τ' ἀνακτόρου,
χρεῖα δὲν ἔχουν πιτώρου.
Τάβαψε πολὺ ὥρατα
ὁ Ἐμβέρ μετὰ τὴν παρέα.

Στ' ἀνακτόρου τὰ χαλὰ,
στὸ ψηλὸ τῆς Πύλης σπήτι,
ξεψυχᾶνε τὰ σκυλιὰ
μετὰ τὸ νόμο τοῦ Προφήτη.

Ἀφ' τὴν ὑψηλὴν του Πύλη
κατεβάσουν τὸν Κιρκιλή
κι' ἦταν ὁ Σεφκέτ χαζὶρι
γιὰ τὸ θρόνο τοῦ Βεζύρη.

Τώρα τοῦτ' οἱ Ταρταρίνοι
ἀποκρούουν τὴν εἰρήνην,
φοβερίζουν, δόντια τρίβουν,
ἀφ' τῆ λύσσα τους ἀφρίζουν,
καὶ νομίζοντας πὼς ἔχουν
βοηθὸ τὸ Γερμανό,
λένε πὼς θὰ ν' ἀνατρέψουν
τὰ ἐν γῇ καὶ οὐρανῷ.

Τὴ στάσι τους παρατηρῶ
καὶ μόνος μου παραληρῶ
καὶ λέω κρύφου, κρύφου:
Μωρὲς νεοτουρκοὶ θρασεῖς,
μουλοῦντα εἰσαστε καὶ σεῖς
κι' ἔτσι θὰ πᾶτε ἴφου !

Τοῦ Σεφκέτη τὸ κεφάλι
μετὰ τὰ γένια τὰ ψαρά,
ἂν ὁλόγρο τὸ τυροῦμε,
κάποια μέρα θὰ τὸ βροῦμε
στὴν ἀκτὴ τοῦ Ναγαρά.

Τὸ λαγύγγι τοῦ Ἰτζέτη
τοῦ μεγάλου τσελεπῆ,
θὰ διαβῇ ἀπὸ φαρτσέτι
σὺν ἀγγοῦρι νὰ κοπῇ.

Καὶ θὰ γδῶ τὸν Ταλαάτη,
σὲ καινόρριες ἐκλογές,
σὰ γαῖδοῦρι μεταπράτη
φορτωμένονε πληγές.

Κι' ὁ Ἐμβέρ τὸ παλληκάρι,
γιὰ τὸ φόνο τοῦ Ναζή,
νὰ θυμώσατε κουμπάροι
πὼς τοῦ χροῦνου δὲ θὰ ξῇ.

Τέλος πάντων ἡ Τουρκία,
σάφαλο στὴν ἡλιμία
καὶ μετὰ τὸν πῆλιν τῆς,
κι' ἀλλοιῶννε καὶ διὰ τῆς,
φτωχὴ χωρὶς πεκάμισο,
κατρακυλᾷ στὴν ἄβυσσος !

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΣΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ

Λειοντάρια μου ποῦ σὺν ἑσᾶς ἡ γῆ δὲν θ' ἀναστήσῃ,
τὴν ἀντοχὴ σας βλέπουμε σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι,
καὶ λένε: τέτοιους ἦρωες, τέτοια Πατρίδος κάλλη,
μόνο καὶ μόνο μιὰ Ἑλλάς εἶν' ἱκανὴ νὰ βγάλῃ.

Λειοντάρια, κάθε σας πληγὴ, δοξάζει τὴν Ἑλλάδα.
Τῆς δίνει κάθε πόνος σας αἰώνια λαμπράδα.
Κι' ὅταν μετὰ τὴ σημαία σας πατήστε τὸ Μπιζάνι,
τὸ σιδερένιο χέρι σας τὸν οὐρανὸ θὰ πιάνῃ !

Πς.

ΣΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Πεθάνετε σεῖς ὄνειρα καὶ σεῖς ἐλπίδες πλᾶνες.
Χαθῆτε μέσα στὴ φοιτῆ τοῦ κόσμου λησμονιά.
Ἄς μὴν ἦχοῦν ἀρμονικοὶ τῆς φαντασίας παιᾶνες
κι' ἄς σβύσῃ γέλοια καὶ χαρὲς ἡ μαύρη καταχνιά.

Ὅνειρα πᾶ τὶ θέλετε; Γιατὶ νὰ ζῆτε τάχα;
Κάθε ζωὴ ποῦ πλάθετε μέσ' τὸ πηχτὸ σκοτάδι
βρίσκει τὸ μαῦρο θάνατο καὶ πάντα καὶ μονάχα
μένετε σεῖς τ' ἀέρινου τοῦ κόσμου σας σημάδι !

Θάτα Λάμδα.

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Λέγεται πὼς ὁ Λευτέρης ποῦ πολλὰ προσόντα ἔχει
κι' ἂν τὰ πάντα δοκιμάζει, μόνο τὰ καλὰ κατέχει,
ἕνα μῆνα στὸ Λονδίνο ἔτρενε χωρὶς νὰ παύῃ
νὰ φροντίζῃ γιὰ τὸ ἔθνος, τοῖς σπασότερα νὰ λάβῃ.

Μὰ οἱ τόσοι του οἱ κόποι δὲν ἐπήγαγε χαμένους,
κι' ἡ Ἑλλάδα μας θὰ πάρῃ, ὅ,τι ἔχει νὰ λαβὲν
καὶ τοὺς κόπους του ἐκείνους ἤδη ἀποζημιώνει
μία νύμφη ζηλευμένη ὅπου προῖκα ἔχει μόνη
δύομιλιούνια λίρες καὶ τὰ δίνει τοῦ Λευτέρη
γιὰ νὰ ἔχῃ στὸ πλευρὸ τῆς τέτοιο σύζυγο ξιφτερί.

Μὲ τὴν τύχη τοῦ Λευτέρη ποῦχε μέσα στὸ Λονδίνο,
νὰ χτυπήσῃ δυὸ τριγόνια μ' ἕνα σμπάρο τόσο φίνο,
λένε μερικοὶ στὸν τόπο-κι' εἶν' τὸ δίχηρο τους μεγάλο-
ἂν τὸ ἕνα τοῦ ξεφύγῃ, σίγουρο τοῦ μένει τ' ἄλλο.

CHEF.

ΕΚ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΝΟΙΔΑΣΚΕΥΕΙΣ

Λονδίνο με συνέδρια εἶν' τὸ Ληξούρι τώρα.
Μαζώνονται στὸν καφφενὲ ἀπὸ τσ' ἐφτά ἡ ὦρα
τεχνίτες, ἐπιστήμονες, παπάδες, φουρναραῖοι,
καὶ συζητοῦν τὰ πράγματα καλύτερ' ἀφ' τὸ Γρέη.

Ὅρες ὁλόκληρες ἀκοῦς τὴ γλῶσσα τους νὰ παίζῃ,
καὶ ξενυχτάνε κἀνωντας ἀπάνου στὸ τραπέζι
τοῦ Μπιζανίου σχέδια διάφορα καὶ μύρια
π' ὁ καφφετζῆς βαρένεται νὰ φέρῃ κηπισίρια.

Ὁ ἕνας κάνει σχέδιο, ποῦ βοῖσκει ἡ Τσαλτάτσα,
κι' ὁ ἄλλος ποῦ διαφωνεῖ τὸ σβύνει μετὰ τὴ στράτσα
καὶ σύμφωνα μετὰ τὴ ψευτιὰ πῶχουν οἱ τηλεγράφοι,
βλέπεις τὸν ἕνανε νὰ σβῇ, τὸν ἄλλονε νὰ γόρῃ.

Ἀπὸ τὴν συνεδρίασιν καὶ τὸ συνδιασκεψίμα,
κόσμος ἐδῶ καλεῖται.
Καὶ τρώμε κι' ὅλοι κάβολε καὶ γίνετ' ἕνα ἄνθρωπο
π' ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάξῃ !

Μπάουτσερ.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΟΙ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ

Τὸ νὰ ἔχῃ κανεὶς τὴν ὑποχονδρίαν
ὅτι εἶναι ἄρρωστος χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀπο-
λύτως τίποτε, τὸ καταλαμβάνω. Εἶναι
ἕνας δυστυχὴς ἄνθρωπος καὶ τίποτε
περισσότερον.

Τὸ νὰ ἔχῃ ἄλλος τὴν πεποίθησιν, ὅ-
τι τὰ βλέμματά του αἰχμαλωτίζουν ἐξ
ἐφόδου οἰανδήποτε γυναῖκα, καὶ αὐτὸ
τὸ ἐννοῶ. Εἶναι ἕνας εὐτυχὴς ἡλίθιος.

Ἀλλὰ τὸ νὰ ἀγωνίζεται κανεὶς νὰ
πείσῃ τὸν ἄλλον, ὅτι εἶναι δυστυχὴς ἐ-
πάνω εἰς τὴν σιγμὴν τῆς εὐτυχίας
του, αὐτὸ ὁμολογῶ ὅτι ἀδυνατῶ νὰ τὸ
ἐξηγήσω.

Ὅτε ἀπὸ μίαν πολυτελὴ καταφ-
ρονημένην ἐθνηκὴν ζωὴν, ἠδδόκησεν
ὁ Θεὸς ἢ ὁ διάβολος, ἀδιάφορον, νὰ
ἐπιτύχωμεν καὶ τὸ ὅποιοι οὐτε ὁ Κα-
ζαμίας εἰς τὰ προγνωστικά του δὲν ἐ-
τόλμησε ποτε νὰ τὸ ἀναγράψῃ.

Καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν ἀπροσδό-
κητον εὐτυχίαν, μετὰ τὴν ὁποίαν χορταί-
νει πᾶς πειναλὸς ἐπὶ πικρῶς τοῦ πρῶ-
ην ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἐρχονται μερι-
κοὶ, πολλὴν παραδόξου χαρακτῆρος ἄν-
θρωποι, οἵτινες σώνει καὶ καλά ἐννο-
οῦν νὰ σοῦ ἀποδείξουν, ὅτι ὅλα αὐτὰ
τὰ καταπληκτικὰ πράγματα, ὅχι μόνον
δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλ' ὅτι καὶ θὰ ξεσπά-
σουν πολλὰ γρήγορα εἰς τὴν ὁρμὴν μας !

Ἐπιμένουν οἱ περιεργοὶ αὐτοὶ κρι-
τικοὶ, ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν θὰ μᾶς δώ-
σουν τίποτε. Ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη θὰ
διεθνοποιηθῇ, ὅτι αἱ Νῆσοι θὰ γεί-
νουν αὐτόνομοι. Ὅτι τὰ Ἰωάννινα θὰ
συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν Ἀλβανίαν,
καὶ ὅτι τέλος πάντων ἀναγράφῃ μία ἐ-
φημερίς ἐξ ἑνὸς ἀντιστρατευομένη τὰ συμ-
φέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁχυροῦνται
αὐτοὶ ὀπισθεν τῆς εὐδοκίας-ἡττις τὴν
ἐπομένην κατὰ 99 τοῖς ἑκατὸ διαφεύδε-
ται - καὶ ἀρχίζουν νὰ ἐκσφενδονίζουν
ἀδιακόπως τὰς ὁβίδας τῆς ἀπαισιοδο-
ξίας των, αἱ ὁποῖαι ὅποσδήποτε, ὅλο
κόβουν τὸ αἷμα τῶν ἀπλοϊκῶν.

Καὶ ἐὰν περιορίζετο τὸ πρᾶγμα ἐ-
ως ἐδῶ, δὲν θὰ ἦτο καὶ τόσο ἄξιον
λόγου, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ παράξενοι
αὐτοὶ πατριῶται, φροντίζουν νὰ μαν-
θάνουν πάντοτε ἢ ἀπὸ ἐπιβάτας τοὺς
ὁποῖους δὲν κατονομάζουν, ἢ ἀπὸ σο-
βαρὰς ἰδιαίτερας ἀλληλογραφίας των,
ὅλας τὰς θλιβερωτέρας καὶ φοβερωτέ-
ρας εἰδήσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι πολλὰ πιθα-
νὸν νὰ συμβοῦν εἰς ἕνα πόλεμον.

Καὶ τὰς εἰδήσεις αὐτὰς τὰς μεταδί-
δουν ὑπὸ τεχνητὴν ἐχεμύθειαν εἰς τὸν
ἕνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον, ἕως ὅτου φθά-
νουν καὶ εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀμέσως ἐνδια-
φερομένων περὶ τοῦ πολέμου καὶ λυ-
ποῦνται καὶ ἀνησυχοῦν οἱ ἄνθρωποι
χωρὶς λόγον.

Τὴν εὐχαρίστησιν εἶναι αὐτὴ, δὲν τὴν
καταλαμβάνω.

Νὰ παραδεχθῶ κακίαν; Ὁχι. Μι-
σελληνισμὸν; Οὐτε. Ἀλλὰ τότε τί διά-
βολο νὰ παραδεχθῶ;

Θὰ ἡσυχάζα ὅμως ἂν ἦτο δυνατόν
νὰ μοῦ ποῦν καθαρά αὐτοὶ οἱ ὄλγροι
σοῦ ἡ γ κ ε ρ ε ι ς συμπολίται
μου, τί θέλουν διὰ μὴ φέρονται ὅ-
πως φέρονται.

Καὶ θὰ εὐρισκόμην εἰς τὴν ἀνυσ-
χίαν, τίς οἶδεν ἐπὶ πόσον ἀκόμη, ἐὰν
δὲν ἐπαρουσιάζετο νὰ με γλυττώσῃ καὶ
ποιος φίλος μου, ἐμπειρικὸς λατρός δι-
ὰ τὰς τοιοῦτον εἰδούς ἀνησυχίας.

— Νὰ σοῦ πῶ ἐγὼ τί θέλουν, μοῦ λέ-
τε.

Τὸ ἀνταπλοῦν ζήτημα, τὸ ὅποιο
μένει ἐκκοιμισθὲν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς
ἐκείνης, καὶ τὸ ὅποιο νὰ γίνῃ τὸ ἀπὸ
σιν νὰ τὸ λύσωμεν ἡμεῖς ἐντὸς ἐικοσι-
εταπλίου ὁδῶν, τί πᾶσι;

Δεύτερον. Ἐννοοῦσαν νὰ πέσῃ τὸ
Μπιζάνι, ὥς νὰ ἐπρόκειτο νὰ πέσῃ ἡ
ἐπιτροπὴ τοῦ Ἑργατικοῦ Συνδέσμου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

— "Αμ' ἂν ἔχουν αὐτὸ τὸ κεφάλι τότε
ἀλλάζει τὸ πρόσωπο !
— "Ακριβὲς αὐτὸ ἔχουν. Τοὺς τὸ ἔ-
χω ἐξέτασει πολλὰς ὥς ἱατροὺς καὶ
τὸ γνωρίζω πολὺ καλά.
Υποφέρουν διαρκῶς οἱ ἄνθρωποι
ἀπὸ χρονίαν..... κρυτικὴν !

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ἕνας καπιτάνιος
ποῦ γυναικονύζει,
βλέπω ν' ἀρμενίζῃ
σ' ὁμορφὸ γυαλὸ.
Καὶ σ' ἀρμένισμα του
εὗρηκε συρόκους
κι' ἀπλώσε τσοῦ φλόκους
μὲ καιρὸ καλὸ.

Τρέχει, τρέχει, τρέχει,
κι' ἄλλους φλόκους βάνει
νᾶμπη στὸ λιμάνι
μὲ κρυφὴ χαρὰ,
ἀλλὰ ὅπως φθάνει,
— "ὦ καλὸ σ' ἐμένα-
καταθολωμένα
βρίσκει τὰ νερά !

Μαῦρε καπιτάνιε
πῶμεινες στὰ κρύα,
ἄλλαξε πορεία,
ἄλλαξε γραμμὴ.
Κι' ὅσο κι' ἂν τὸ πόρτο
σοῦ καλογουστάρει,
δὲν θὰ βρῆς τὸ στόρι
σ' ἀφτινὴ τιμὴ.

ΔΕΙΒΑΘΙΝΟΣ

ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΜΙΧΑΛΟΥ

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Θεσσαλονίκης,
συμπολίται στρατιῶται, ὅτι πολῦτιμος
καὶ θαυμαστὰ εἶναι ἡ δράσις τοῦ ταγ-
ματάρχου Θ. Κοντομυχάλου ὡς ὑπο-
φρουράρχου Θεσσαλονίκης.

Πρόθυμος, ἀκούραστος καὶ τολμη-
ρώτατος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόν-
των του, κατῴρθωσε ἐν ἀρχῇ τῆς κα-
ταλήψεως νὰ ἀποσοδήσῃ μέγα κίνδυ-
νον, προσερχόμενον ἐκ ξένης προπαγάν-
δας ἣτις εἶχε δωροδοκήσει ἐδραίους
καὶ Τούρκους νὰ θορυβώσι δαιμονιω-
δῶς τὴν νύκτα διὰ νὰ ἐπακολουθήσω-
σι ταραχαὶ καὶ προκληθῇ κατάληψις
τῆς πόλεως ὑπὸ ξένης Δυνάμεως.

Ἡ ἐνέργεια του εἰς τὴν περίστασιν
αὐτὴν ὑπῆρξεν ἀνωτέρα πάσης προσδο-
κίας καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ θάρρος
του ὀφείλεται ἡ ἐπαναφορὰ τῆς τάξε-
ως κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας.

Εἶναι περιττὸν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι
ἡ μέριμνα τὴν ὁποίαν δεικνύει διὰ τῆς
Κεφαλῆς εἶναι κυριολεκτικῶς ἀδελ-
φική, διότι ὁ κ. Κοντομυχάλος τυγ-
χάνει γνωστὸς διὰ τὰ εὐγενῆ του αἰσ-
θήματα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπίτροποι τῆς Μο-
νῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Διδῆς, θεωροῦ-
μεν καθήκον, ὅπως δημοσίᾳ ἀπευθύνω-
μεν τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς
τὴν Διεθνήν τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς
τῶν Χερσοτεχνιῶν Ἀδα. Αἰκα-
τερίνην Ν. Τσιγγάνου καὶ ἀπάσας τὰς
μαθητὰς τῆς Σχολῆς, διὰ τὴν ἐκ δρα-
μῶν ὅτι ἐσφοδράσαν ἐν λόγῳ μαθη-
ταὶ ὑπὲρ τῆς Μονῆς, καταλείπουσάν
πρὸς αὐτὸ ἐκείνους ἐκ τῆς ἀμοιβῆς τῆς
ἐντάσεως τῶν ὁνὰ δ ἢ 10 λεπτὰ ἐκάστη
καὶ καταβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς Δι-
ευθυντῆς, εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὁ-
ποίας ὀφείλεται ἡ θεάρετος πράξις.
Σβροφανά 8 Ἰανουαρίου 1915.

Π. Α. ΓΓΓΛΕΣΗΣ Π. Α. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Δὲν ἀρνούμεθα τὰς ἐνεργείας τῶν
ἀρμοδίων ἀρχῶν ὑπὲρ τῶν προσφύγων
ὡς καὶ τὴν ἄοκνον ἐπιβλεψὶν τῆς ἐπιτρο-
πῆς τῶν κυριῶν ὑπὲρ τούτων, παρατη-
ροῦμεν ὅμως, ὅτι κατ' ἐκάστην σχεδὸν
συμβαίνει νὰ ἀποθνήσκουν. Πῶς αὐτὸ;
— Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Γε-
ρασίμου Κοσμάτου ἐμπόρου ἐκ Σάμης
μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Φωκά.
Εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.
— Φοβερὸν δυστύχημα συνέβη εἰς τὸ
μηχανικὸν Ἐργοστάσιον Λευκοκίλων.
— Ὁ ἐν αὐτῷ μαθητευόμενος παῖς
Νικόλαος Δαμ. Φραγκόπουλος ἔθεσεν
ἐξ ἀπροσεξίας τὴν ἀριστερὰν χεῖρα του
εἰς τὴν μηχανήν καὶ τῷ ἀπεκόπη.
— Αὐθιγὸν τελοῦνται οἱ γάμοι τοῦ
φωτογράφου κ. Β. Πετράτου μετὰ τῆς
δεσποινίδος Οὐρανίας Σπυράτου, ἐν Πυ-
λάρῳ. Νὰ ζήσουν εὐτυχεῖς.
— Παρακλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν,
ὅτι ἡ κυρία Σ. Γιαννοπούλου παρητήθη
ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν προσφύγων ἔνε-
κεν λόγων ὑγείας.
— Οἱ πλείστοι ἐκ τῶν ἐνταῦθα μετα-
φερθέντων τραυματιῶν, ἀνεχώρησαν ἰ-
αθέντες.
— Παραμένουσιν ἀκόμη εἰς τὸ Νοσο-
κομεῖον περὶ τοὺς τεσσαράκοντα.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Διον. Κουλουμπάκης (Νίφι) Ἄνθη
Μαυροκεφάλου (Παγια) Ἄνδ. Πάσ-
τρας Αἰκατερίνη Θεοδωράτου (Βάλτες)-
Σπυρ. Βουτσινᾶς Λευκοθέα Φωκά (Αε-
γοστόλιον)- Θεόδ. Παντελῆς, Μαρίας
δη Θεοδωράτου (Αργοστόλιον)- Γεωρ.
Ἄνδρεάτος (Σπήλια) Εὐδότη Κλαυδία
του (Δρακιά)- Σπ. Ματαράγκας Κρυσ-
ταλένια Λοῖζου (Κάστρο)- Γερασ. Φρα-
γκόπουλος, Βικτωρία Ζαφειράτου (Σπαο-
τιά)- Κωνστ. Καλαβίτης, Ἰάνθη Ἀ-
γουστίνιανου (Αγκών)- Λεων. Καλῖβου
κᾶς, Μαρίας τῆς Φιοράντης (Γριζάτα
Σάμης)- Σπυρ. Ζαφειράτος, Εὐδοκία
Δραγώνα (Πύλαρος)- Χαράλ. Παντελε-
ήμονας, Μαρία Τρίτση (Κοντογουράτα
Θηναίας).

ΜΙΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Εὐθυ-
μίου ἐτελέσθη μεγαλοπρεπὴς πανήγυ-
ρις εἰς Χανδριάτα Ληξουρίου, ἐνθα ὑ-
πάρχει καὶ τὸ ἱερὸν δάκτυλον τοῦ Ἁ-
γίου. Ἐπὶ ἀλλήλῃ καὶ παρακλήσις ὑπὲρ τῶν
κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἀγωνιζομέ-
νων ἀδελφῶν ἡμῶν, χοροστατοῦντων
τοῦ ἱερέως Σ. Μουδῆλου καὶ τῶν ἱε-
ροφαιτῶν Ν. Βαϊτή, Α. Μοσχονά καὶ
Δ. Μακρή. Γ. Α.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ ΔΑΥΡΕΝΤΙΟΥ Π. ΒΑΝΔΟΡΟΥ

Νεωτάτη συλλογὴ μυροδικῶν,
Παρελήφθη νέα συλλογὴ ἀνδρικών
καπέλων ΜΠΟΡΣΑΛΙΝΟ.
Ἐκλεκτὴ συλλογὴ νέων σχημάτων φω-
κῶν, ὑποκαμίσων καὶ λαμποδετῶν
ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ Π. ΓΕΩΡΓΙΑΤΟΥ

Ἄς μὴ ξενοῦν οἱ ἐν Ἀθήναις συμ-
πολίται, ὅς καὶ οἱ ταξιδευόντες ἐκεῖ,
ὅτι τὸ καλύτερον ὑποδηματοποιεῖον
τῶν Ἀθηνῶν εἶναι τὸ τοῦ συμπολίτου
μας Π. Γεωργιάτου ἐν ὁδῷ Σταδίου,
ὅπου τοὺς ἐπιβάλλεται νὰ προτιμοῦν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Κρίνεται ἐνταῦθα, ὅτι αἱ ἐνέργειαι τῶν Βουλ-
γάρων εἰς Καλλιπόλιν, ἐξασφαλίζουν τὴν συνεργασίαν τοῦ ἐλ-
ληνικοῦ στόλου.

Ο ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΒΙΕΝΝΗ— Ὁ Ρωμουνικὸς τύπος γράφει ἀνθελληνικώτατα
ἄρθρα ἐξ ἀφορμῆς τῆς συλλήψεως τοῦ ῥουμανικοῦ ἀτμοπλοίου
μεταφέροντος γαιάνθρακα εἰς τὸν Ἑλλήσποντον.

ΑΛΒΑΝΟΙ ΕΙΣ ΣΚΟΠΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ— Ἀνεγράφη εἰς τὰς Τουρκικὰς ἐφημερίδας,
ὅτι 30,000 Ἀλβανοὶ βαδίζουν εἰς Σκόπια.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ

ΣΟΦΙΑ— Τὸ Βουλγαρικὸν στρατηγεῖον τηλεγρα-
φεῖ, ὅτι εἶναι ἀδύνατον ὁ στρατὸς νὰ ἐπιτεθῇ τῇς Τσα-
τάλτσης λόγῳ τῶν σχηματιζομένων ἐλῶν, καὶ ἐστρά-
φη πρὸς τὴν Καλλιπόλιν καὶ εὐρυπικτικὰς ἀκτᾶς Δαρ-
δανελλίων. Ἐγκυτέλειψεν θέσεις πρὸς Τσατάλτσης
καὶ ὠχυρώθη εἰς Τιερεκίσκιον Ἐγκυτέλειψεν ἐπίσης
τὴν Ραιδεστὸν ἀφ' οὗ ἐβομβάρδισε πόλεις καὶ στρατώ-
νας.

Ἡ εἰς Ραιδεστὸν ἀπόδρασις τουρκικοῦ στρατοῦ με-
τὰ τοῦ Ἐμδερ, ἐπραγματοποιήθη χθές.

ΣΟΦΙΑ— Εἰς λαϊκὸν χερσονήσου Καλλιπόλεως,
ἐγένοντο πεισματώδεις μάχαι. Οἱ Βούλγαροι προ-
χωροῦν, ὑποχωροῦντων ἀτάκτως τῶν Τούρκων, ἐχόν-
των 5000 νεκροὺς. Οἱ Βούλγαροι κατέλαβον Κα-
δάλ καὶ προχωροῦν εἰς Μπόλλι.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ— Βενιζέλος ἐδήλωσεν ἐνταῦθα,
ὅτι χάρις εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἡ εἰ-
ρήνη θὰ συναφθῇ τάχιςτα.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΓΚΕΣΩΦ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Ὁ Γκέσωφ ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ἀδύ-
νατον νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλγαρία τὴν οὐδετέραν ζώ-
νην ἐν Ἀδριανουπόλει, καθ' ὅσον αὕτη θὰ παρεμπο-
δίξῃ τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ.

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ— Μεγάλαι προετοιμασίαι ἐ-
νεργοῦνται κατευσπεσμένως ἐνταῦθα διὰ τὴν ὑποδο-
χὴν τοῦ Βενιζέλου. Τὰ περὶ τὸν σταθμὸν κατὰστῆμα-
τα ἐκλείσθησαν. Ὅλα τὰ σωματεῖα, πλῆθος ἄπειρον ἄ-
ναμένουν. Ἡ πόλις ἐσημαχιστολίσθη.

Μέχρι τῆς 7ης πρωῒνης ἀνεμένονμεν νεώτερα τη-
λεγραφήματα, ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἐλήφθησαν, λόγῳ τῆς
ἀπασχολήσεως τῆς γραμμῆς με ὑπηρεσίαν τῶν ῤ.
πουργείων.

ΣΤΗΛΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΩΝ

Τὸ ρονδικὸν καὶ πεφημισμένον ξε-
νοδοχεῖον τοῦ Πειραιῶς, ἡσυχάζοντα
τὸν ἐν ὑψηλῇ καὶ ἀκατοχάρει κα-
ταστῆσαι καθαρὸς καὶ ὑγιανὴν τὴν ἀνά-
στην ἐπιβλέψας τὸν ἀποστολὴν τῶν
διευθυντῶν κ. κ. Ζαμάνη καὶ Ζεπάτου.
Τέλειον εἰς τὸ εἶδος του διὰ τὴν ἀνεί-
κτους οἰκογενείας.

Η ΑΤΤΙΚΗ

Εἶναι τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἐστια-
ριον τῶν Ἀθηνῶν ἰδρυθὲν πρὸ πεν-
ταετίας ἐν ὁδῷ Πατησίων, διευθυνο-
μενον ὑπὸ τοῦ συμπολίτου μας Γερα-
σίμου Τραυλοῦ, ὁ ὁποῖος παρέχει ὁ-
λως ἰδιαιτέραν περιποίησιν εἰς τοὺς πα-
τρίδας. Ἡ μαγειρικὴ του τελεία, ἡ
καθαριότης καὶ ἡ ἀπολαύσις αὐτῆς δὲ τιμαὶ
τῶν φηγῶν ἐξαιρετικαί.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὁ συμπολίτης μας κ. Κωστής Ἰγ-
νέας, ἔχει τὸ καλύτερον βιβλιοεῖδος καὶ
Μορφωτικὸν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸ Ἀρ-
ξεῖον.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ